

Савон Яна Євгенівна,

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

ЛЮДИНА ТА ВІРТУАЛЬНА РЕАЛЬНІСТЬ

Поняття «віртуальна реальність» виникло не так давно, лише в другій половині ХХ століття. Його використовували для позначення комп'ютерних систем, що давали користувачеві інтерактивне стереоскопічне зображення. У наш час віртуальна реальність – це імітація дійсності за допомогою комп'ютера та інших пристроїв, що діють на органи чуття людини.

Сьогодні технологія віртуальної реальності використовується не тільки в освіті та медицині. В майбутньому вона проникне в кіно, і тоді ми зможемо грати роль будь-якого персонажу. Віртуальна реальність може стати частиною повсякденного життя і замінити реальний світ, тому що важливо не те, що відбувається ззовні, а те, що бачить та сприймає наш мозок.

Таким чином, у віртуальній реальності людина може відчувати все, що відбувається з її тілом та на ньому: бачити, чути, відчувати запахи, смаки. Занурюючись у віртуальний світ, людина отримує задоволення, але з часом вона може стати залежною від нього та перестане розрізняти реальний та віртуальний світи.

В результаті використання несправжньої реальності виникає віртуальне суспільство, яке становлять групи людей, які використовують Інтернет для задоволення власних потреб (вирішення професійних або політичних завдань). З одного боку, подібне об'єднання людей є корисним, так як користувачі знаходять потрібну інформацію, обмінюються матеріалом, задовольняють певні потреби. Але з іншого боку, події у віртуальному суспільстві негативно впливають на психіку людини. Побачившись в реальному світі, ми обговорюємо події та проблеми неіснуючого світу. Наприклад, «чому мені не відповіли на коментар», «від видалив мене з друзів», «він не пролайкав мені фото». Тому є

очевидним, що соціальна мережа – невід’ємна частина сучасного буденного життя.

Із розвитком віртуального суспільства виникають і віртуальні стосунки та любов. Ми листуємося, відправляємо один одному фотографії, викладаємо історії в Instagram. Але в такому спілкуванні захований підступ, так як кожен намагається зробити позитивне враження. Навіть, якщо людина говорить правду, інший сприймає її по-своєму, згідно зі своєю думкою. У такому разі уява зображує не те, що є насправді, а те, що вона хоче. При зустрічі в реальному житті ми бачимо вигаданий нами образ.

Важливою частиною сучасного світу є віртуальні гроші, так звані криптовалюти, які активно завойовують світовий економічний простір [1]. Так деякі країни, зокрема Японія, долучилася до розрахунків віртуальними грошима. Там криптовалюта, а саме біткоїн, отримала статус платіжного засобу. Головними перевагами є те, що в його системі не має посередників і регуляторів, таких як банків. Його можна вільно перераховувати. Тим паче, що з моменту виникнення біткоїн лише дорожчає, на відмінно від інших валют.

Біткоїн – це віртуальні гроші у вигляді коду, який ще нікому не вдалося зламати. Згідно за біткоїнпротоколом сьогодні кожні 10 хвилин в мережі з’являються 12 монет, однак їх ще треба добути. У ньому також запрограмовано, що буде лише 21 млн. монет. Нині добуто 17 млн., їх як і звичайні гроші можна перераховувати один одному, розраховуватися ними. У криптовалюти не має єдиного регулятора чи посередника. Щоб відправити або отримувати біткоїн треба мати так званий біткоїнгаманець.

Вплив їх на світову економіку важко перебачити, однак експерти схиляються до думки, що віртуальні гроші не замінять паперових, проте безготівкова система може докорінно змінитися. Криптовалюта може підірвати міжнародні переводы, так як біткоїн не має кордонів і може використовуватися в будь-якій країні світу.

Більш докладно про ці та інші речі можна почитати в роботах О.В. Халапсіса [1-8].

Література:

1. Халапсіс А. В. Зеркало Клио: Метафизическое постижение истории : монография. Днепр : Середняк Т.К., 2017. 384 с.
2. Халапсіс А. В. Мир без денег: Экономические и социокультурные трансформации эквивалента стоимости. *Наукове пізнання: методологія та технологія*. 2018. №40(1). С. 126-135.
3. Halapsis A. V. Miracles and the Perfection of Being: The Theological Roots of Scientific Concepts. *Anthropological Measurements of Philosophical Research*. 2016. Vol. 9. P. 70-77. doi:10.15802/ampr2016/72235.
4. Halapsis A. V. Ultima ratio deorum. *Anthropological Measurements of Philosophical Research*. 2016. Vol. 10. P. 100-106. doi:10.15802/ampr.v0i10.87313
5. Halapsis A. V. The Measure of All Gods: Religious Paradigms of the Antiquity as Anthropological Invariants. *Anthropological Measurements of Philosophical Research*. 2018. Vol. 14. P. 158-171. doi:10.15802/ampr.v0i14.150756.
6. Halapsis A. V. On the Nature of the Gods, or “Epistemological Polytheism” as History Comprehension Method. *European philosophical and historical discourse*. 2015. Vol. 1, Issue 1. P. 53-59.
7. Halapsis A. V. Number and Reality: Sources of Scientific Knowledge. *ScienceRise*. 2016. Vol. 23, №6/1. P. 59-64. doi:10.15587/2313-8416.2016.71546.
8. Halapsis A. V. Digital Technologies and Reforging the Iron Men. *ScienceRise*. 2016. Vol. 24, №7/1. P. 55-61. doi:10.15587/2313-8416.2016.69141.